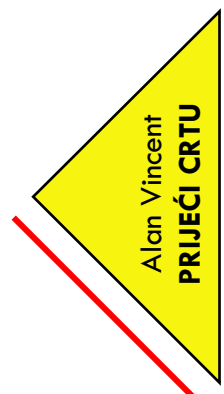

PRIJEĆI CRTU

Alan Vincent

PRIJEĆI CRTU

Alan Vincent

Približno procijenjeno vrijeme za čitanje: 35 min

Sažetak:

Ako mi, kršćani, želimo da se naš narod ispuni slavom Božjom i ako želimo dovesti gradove u Kraljevstvo Božje, tada moramo dobiti pravo pomazanje sile Svetoga Duha jer jednom kada krenemo protiv demonskih planina pokvarenosti i one će krenuti protiv nas.

Ovom porukom Alan Vincent jasno pokazuje crtu koju je Isus povukao i demonstrira to na životima velikih Božjih sluga kao na primjer, Ivana krstitelja koji je jednom, gorljiv propovjednik postao beznadno nesiguran u s vezi s Isusom zbog toga što je završio u zatvoru. Zatim pokazuje na životu proroka Ilije kojega su pobijedile demonske sile i koji na kraju nije uspio ispuniti zadatak koji mu je Bog povjerio. Želimo li biti kršćani koji samo govore o kraljevstvu Božjem ili ćemo biti kršćani koji će ostvariti to kraljevstvo?

Stihovi iz Pisma:

1: Kralj 19: 15-15; 2. Kralj 6:15-15, Zahrija 12:8; Matej 11; Matej 11:1-4; Matej 13, Luka 10:41, Ivan 1:29-33; Ivan 10:41; Ivan 11:1, 1. Timot 2:1-3

PRIJEĆI CRTU

Alan Vincent

Okrenite na Matejevo evanđelje, 11. poglavlje. Kad bih nadjenao naziv ovoj poruci večeras, bilo bi to: «Prijeći crtu.». To je zato što ovdje u Mateju 11, Isus povlači jasnu crtu. I htio bih da, prije svega vidimo posljedice prelaska te crte. Tada bih htio da odlučite biste li je htjeli prijeći. Zato pođimo u Matejevo evanđelje, 11. poglavlje; nećemo čitati sve stihove. Počinje s boravkom Ivana krstitelja u zatvoru. On je šokiran što mora biti tamo. Njegova cijela životna filozofija biva uništena ovim užasnim iskustvom. Svoju službu započeo je s nevjerojatnom gorljivošću. S velikom silom i autoritetom govorio je moćne riječi narodu. On je bio prva osoba koja je vidjela Isusa i koja je izjavila tko je Isus. S velikom je odvažnošću u Ivanovom evanđelju, u prvom poglavlju rekao ove stvari: «Ovo je janje Božje koje oduzima grijeha svijeta. Ovo je Sin Božji. Ovo je onaj koji nas krsti Duhom Svetim i vatrom!»

I Ivan se krstitelj tada hrabro otisnuo u rat. Ali, ono na što Ivan krstitelj nije računao bila je snaga protuobrane. U Lukinom evanđelju 14, Isus također govori o odlasku u rat. Kaže: «Kada idete u rat, izbrojite troškove prije odlaska, jer ako to ne učinite, završit ćete rat primirjem s vašim neprijateljima i nećete vidjeti pobjedu.»

Dobro je izvikivati istinu, fantastično joj je vjerovati ali, potrebna je hrabrost da ju se sprovede u djelo. Da se ona uistinu dogodi. A to je problem s mnogim kršćanima. Govorimo nevjerojatno neustrašivo ali nikada zapravo ne tražimo rat. Bio je to A.W. Tozzer koji je jednom rekao:

«Mnogi su kršćani neustrašivo spremni, ali nikako da dođu do same bitke.»

Ivan Krstitelj stigao je do točke kada je trebalo krenuti u rat ali su jake demonske sile ustale i suprotstavile mu se. Tada je završio u zatvoru. Ali, što je bilo još gore od toga, bio je zbunjen i obeshrabren. Poslao je svoje ljude k Isusu i upitao nevjerojatno pitanje. Poslušajte što on kaže u Matejevom evanđelju 11:3. To je isti onaj Ivan krstitelj koji je jednom neustrašivo izjavio Isusov identitet. Pitao je: «Jesi li ti onaj koji ima doći ili da drugog čekamo?»

Osobno sam u službi više od četrdeset godina i vidio sam kako mnogi dolaze i odlaze. Vidio sam kako se mnogi uzdižu i padaju. Ljudi su me naučili da Božje stvari danas nazaduju. Prvi čovjek kojega sam ikada vidio da se kreće u moćnoj sili za istjerivanje demona, prvi čovjek kojega sam vidio da se kreće u silnim čudesima, bilo je to prije mnogo, mnogo godina, vjerojatno trideset, i više od trideset godina. Nedavno sam ga sreo. Više čak nije ni u službi. Prodaje Amway proizvode. Rekao mi je: «Danas nemam čak ni vjeru da iscijelim prehladu.»

Zato bih htio da vidite da razumijemo što će nam biti potrebno da zauzmemo Austriju, zapravo bilo koju zemlju. Vidite, Ivan Krstitelj je čovjek koji je poznavao razinu pomazanja. Bila je to određena razina koja je dolazila od Boga i koja ga je dovela do određene razine službe. Ali, kada je došlo do pomicanja planina, što je zapravo druga razina službe, shvatio je da nema dovoljno sredstava kada mu se Sotonina opozicija počela suprotstavljati. To je demonsko utjelovljenje došlo kroz ženu, suprugu kralja Heroda. Njeni je ime bilo Herodijada. Bavila se vradžbinama i svakojakim vrstama zala i kada se on odvažno suprotstavio njezinim opaćinama ustala je protiv njega sa svim silama pakla, a on nije bio u stanju oduprijeti se tome.

Tako je Ivan krstitelj bio obeshrabren, zbunjen, čak se i pitao tko je Isus. Ono što čitamo ovdje repriza je onoga što se dogodilo Iliji stotinama godina prije toga. U svoje vrijeme prorok Ilija je ustao protiv iste demonske sile. U njegovo je vrijeme demonska sila radila kroz drugu ženu koja se zvala Izebela. I kako se on suprotstavio demonskoj tami svoga vremena, kako se on bio suprotstavio društvenoj nepravdi svoga vremena, i kako se suprotstavio onome što je bilo politički neispravno, i kako se umiješao u društvo, i kada je imao namjeru promijeniti svoj svijet, tada je došla nevolja. Vidite, moramo zadržati te male, privatne sastanke gdje svi zajedno samo slavimo Boga i gdje nas uopće nije briga za svijet. Nijedan od ta dva čovjeka nije mogao riješiti te probleme. Ljudi kažu: «O, pa nas u Americi proganjaju.»

Problem je u tome što Crkva u Americi ne radi ništa zbog čega bi je proganjali. Ako zbilja uzdrmano kneževine tame i sile koje vladaju Amerikom saznat ćemo brzo što to znači progonoštvu. Isto vrijedi i za Austriju. Te demonske sile trenutačno se ne trebaju dizati protiv Crkve s nikakvim bijesom. Ali, ako počnemo dirati temelje našega društva, ako počnemo micati planine demonske pokvarenosti, tada će se one dići protiv nas s velikim bijesom. I moramo znati da smo spremni na taj dan. Tako se i Ilija suprotstavio tim zlim kneževinama i zlim slama. Vidio je nevjerojatan uspjeh kod Karmela i pomislio je kako je rat gotov kada još nije bio, te se opustio nakon prvog udarca kojega je zadao neprijatelju. Kada se potpuno opustio, đavao ga je zatekao nespremnog i Ilija je pobjegao da spasi život, pao je u depresiju, postao samoubilački raspoložen i potpuno ispaao iz službe. Što se dogodilo? Ista je demonska sila ustala protiv njega. Ono što želim da vidite je slijedeće: Kretanje u Ilijinu pomazanju nije dovoljno da se pomaknu planine. Bog služi svojemu sluzi. On ima suosjećanja za svoga ranjenog generala u ratu. Bog nikada ne izgovara riječ ukora ili riječ osude, ni riječ kritike, On samo služi svom sluzi mjerom iscjeljenja. Postoji oporavak. Ali, taj je čovjek toliko oštećen da nikada više nije u stanju vratiti se u rat. Vidio sam kako se to događa mnogim a u službi. Bivši generali Božje vojske. Više ne sudjeluju u borbi. Oni su izašli iz bitke. Časno su otpušteni zbog rana koje su zadobili na bojištu. Vidite, na početku ovoga stoljeća (20.) postojali su moćni pokreti božjeg Duha u velikom pentekostalnom pokretu. Ljudi su se počeli kretati u mjeri velikog pomazanja u Duhu Svetome. To je probuđenje dotaklo većinu zapadnog svijeta. Austrija nije bila dotaknuta. U povijesti ove zemlje nikada nije bilo probuđenja. Zato nemojmo misliti da ovdje imamo posla s malim kulama od pijeska. Imamo velike planine. Ali, s pravim pomazanjem one se mogu pomaknuti. Ali ljubljani, potrebno nam je pravo pomazanje. Prestanimo se igrati igrice u crkvi i uozbiljimo se u svezi s ovim ratom. Nije dovoljno činiti to tri ili četiri dana na godinu, potreban nam je životni stil ratnika. Ako kako bismo željeli živjeti na taj način, potrebno nam je određeno pomazanje od Boga. Bog je rekao svom sluzi Iliji: «Napravi te tri stvari: Pomaži Hazaela za kralja aramskoga, pomaži Jehua za kralja izraelskoga, pomaži Elizeja za proroka namjesto sebe.»

To se nalazi u 1. knjizi Kraljeva 19:15-16, ako želite zapisati.

Sad slušajte: Ilija nije nikada učinio dvije od tih stvari. Što one predstavljaju? Pa, pomazanje Hazaela, aramskoga kralja, naredba je da se preuzme kontrola nad civilnom vladom. To je zato što oni imaju veoma značajan utjecaj na našu slobodu i sposobnost propovijedanja evanđelja. U novom zavjetu, u 1. poslanici Timoteju, u 2. poglavlju imamo kako prioritet zapovijed da se moramo moliti, tražiti i zastupati, zahvaljivati u ima svih ljudi a svrha toga je da se preuzme kontrola nad našim životom u svijetu. Mi imamo silu za pomazanje tih ljudi. Imamo silu za donošenje

odluke. Imamo moć odrediti okolinu u kojoj ćemo propovijedati Njegovu riječ. No, ako živite u tom ilijanskom pomazanju ne trudite se to raditi. Vidite, nemamo vjeru koja će učiniti da se to dogodi, samo govorimo: «To neće promijeniti ništa. Mi smo tako sićušna manjina. Što mi možemo učiniti oko političke situacije?»

Političku situaciju određuju molitve kršćana. Ali, na Ilijinoj razini nemamo vjere pa tako nemamo nikakvu funkciju na ovom području.

Drugo pomazanje bilo je pomazanje Jehua, izraelskog kralja. Izrael je bio poput kršćana, Božjeg izabranog naroda, ali je postao izopačen u svom vjerovanju u Boga. To me podsjeća na najveću kršćansku denominaciju. Vidite, ako svojim molitvama i našim duhovnim autoritetom kontroliramo one koji drže visoka mjesta u tim denominacijama, to kontrolira ono što mi možemo učiniti u Duhu. Razumijete li to? Vidite, prije mnogo godina, imali smo državnu crkvu. Vrhovnik te crkve zove se nadbiskup Canterburyja. Desetljećima nismo imali kršćanina na tom položaju. Nedavno je bivši biskup Canterburyja otišao u mirovinu a dužnost je premijera države imenovati novog nadbiskupa. Zajedno s grupom ljudi u engleskoj proveo sam tri dana u molitvi i postu. Vodio sam jutarnje posredovanje. Dok sam se pripremao za to, Bog mi je rekao da molim za pravoga nadbiskupa Canterburyja koji ima doći na to mjesto. Bilo je to u utorak ujutro. Nisu očekivali da će odluka biti donijeta prije isteka dva ili tri mjeseca. Osjetio sam to izvanredno pomazanje i poveo tih dvjesto ili tristo muškaraca. Krenuli smo s tim nevjerojatnim autoritetom. Sjećam se da sam zavapio:» O Bože pošalji probuđenje u englesku, a kako bismo to omogućili treba nam kršćanin u Canterburyju!»

Upravo tim riječima sam zavapio. Slijedećeg su dana bile objavljene dnevne novine. Naslovi su govorili da je Gđa. Thatcher (tadašnja premijerka) napravila iznenadni, iznenađujući sastanak. Imenovala je čovjeka imenom William Cary za nadbiskupa. On je bio kršćanin koji je vjerovao u Bibliju i na naslovnoj stranici novina Daily Telegraph, jednih od glavnih engleskih novina, stajao je naslov, doslovno ovako:

NAPOKON KRŠĆANIN U CANTEBURYJU!

Čujte me, molim vas! Većina kršćana kaže: Što mi možemo oko kontrole?

Gledajte, kada bismo regulirali Rimokatoličku crkvu u Austriji, zamislite kako bi sve bilo drugačije. Hajdemo! Hajdemo! Pomažite! Iskoristite svoje molitve! Koristite silu koju imate! Koristite vlast koja vam je dana! U 1. poslanici Timoteju, 2. poglavlju, kazano nam je koji je razlog za to. Razlog je da spasimo muškarce i žene i dovedemo ih u ozračje mira, pravednosti i straha Gospodnjeg. Dajte! Sjedimo ovdje gundajući o onome što se događa a da nikada ne koristimo silu kojom mijenjamo stvari. Ilijino pomazanje ne vjeruje da može išta učiniti pa se stoga ni ne trudi išta učiniti. Previše je obeshrabrujuće, previše nemoguće, toliko sumnja, lako pada u očaj, ne trudi se biti poslušan onome što je Bog već rekao. A tada je Ilija učinio jednu stvar . Postavio je Eliezja kao proroka umjesto sebe i dvije ili tri godine njih su dvojica hodala zajedno i Ilija je imao velika iskutva. Znao je sve o Bogu, znao je mnogo o putovima Božjim i sve je to usadio u , mladog Elizeja. Elizej je naučio mnogo od Ilije a tada mu je Ilija vjerojatno ispričao sve o užasnom porazu u bitci s Izebelom. Rekao je: « Ne znam što mi se dogodilo. Iznenada sam postao potpuno depresivan i pobjegao sam. Sumnjao sam u sve, htio sam umrijeti. Čuj me dobro, mladi Elizeju, nikada više nisam bio u stanju vratiti se na isto mjesto. Nekada sam bio veoma odvažan, skakao unaokolo siguran da ćemo promijeniti našu zemlju. Ali, sada

to više ne mogu. Nešto je umrlo u meni, nešto što više nikada, nikada, nikada nisam bio u stanju vratiti natrag.»

Dok je to slušao, mladi Elizej je postao svjestan da će on naslijediti Iliju i tada je donio određene ozbiljne odluke.

Imali smo divne pentekostalne vođe na početku ovog stoljeća. Imali smo prekrasne pentekostalne vođe koje Bog nagrađuje zbog onoga što su učinili u svoje vrijeme. Imali smo moćan pokret u službi iscjeljenja u četrdesetim godinama. U šezdesetima smo imali pokret «Isus». A zatim smo, u sedamdesetima i osamdesetima imali karizmatički pokret. I Bog je podigao vođe koji su se kretali u onome što su znali. No, slušajte me: nijedan od tih ljudi nikada nije promijenio demonske sile koje kontroliraju naše gradove. Amen?

Govorim sada o cijeloj Europi. U stvari, čudno je da su, čak i s tim novim pokretom Duha naši gradovi postajali sve tamniji i tamniji i sve grešniji i grešniji. Naše su vlade postale još zbunjenije a naši javni dužnosnici sve iskvareniji. Biste li se složili sa mnom? Tako je diljem zemlje. Poslušajte me. Ako želimo pomaknuti te planine, ako želimo vidjeti nešto novo, dok zahvaljujemo Bogu za ono što imamo, trebat će nam nešto što još nemamo. Vidite, to je praktični zaključak do kojega je Elizej došao. I dok su njih dvojica razgovarala i kada je Ilija trebao biti uznesen u nebo, okrenuo se Elizeju i rekao. «Što želiš prije negoli odem?»

Slušajte sad što je Elizej odgovorio: «Želim dvostruku mjeru tvoga duha.»

To je zato što je Elizej došao do razumnog zaključka: «Ako imam samo onoliko koliko je Ilija imao, i ako se suprotstavim istim silama tame koje su pobijedile to pomazanje već nekoliko puta, završit ću jednako. Moram imati više!»

Jeste li i vi došli do tog zaključka? Vi mlađi i vi stariji? Meni je šezdeset i osam godina izvana a dvadeset i pet iznutra. Trebao bih imati dvadeset i pet godina kada Isus dođe. I umrijet ću u bitci. Ne idem u mirovinu. Molio sam Boga: «Bože, ako budem morao umrijeti prije nego što Isus dođe, daj da umrem u bitci. Želim smrskati što više planina u što više crkava za koliko mi dadeš milosti.»

Postoji nešto u meni u svezi s gradovima. Ako hodam gradom, suze me obliju za taj grad. Bio sam u Mexico Cityju. Kakva li grada! Dvadeset i dva milijuna ljudi. Bili smo tamo na konferenciji za pastore. Đavao je, kroz Rimokatoličku crkvu uništio konferenciju prije nego što je prvi sastanak završio. Stoga smo se okrenuli trodnevnom posredovanju. Jedva da smo išta jeli. Jednostavno smo otišli u rat. Bila je to takva situacija. Inače nemam vizije. Nisam vidio mnogo vizija, no tada sam imao jednu. Vidio sam crnu planinu a iz te je planine izvivala tvrđava. Činilo se da je ona tamo oduvijek, bila je jaka i neosvojiva i bila je jednako stara koliko i planina. Čuo sam glas koji govori iz planine, znao sam da je to glas demonske vladavine koja je tamo bila na snazi. Inače, bog se kretao u mnogim Južno Američkim državama. Kretao se u mnogim državama Središnje Amerike. Ali Mexico? U Mexico se nije ništa dogodilo. A ovo je ovo što sam čuo da je zli duh rekao. Govorio je duhu koji je vladao nad Kostarikom, Guatemalom, Venecuelom, Argentinom i drugim mjestima kojih se sada ne mogu sjetiti. Rekao je svim tim duhovima «Dođi amo, dođi amo, nađi svoje utočište u ovoj tvrđavi. Kada zamre polet kršćana možeš se vratiti i ponovno preuzeti svoje vlasništvo. Ovdje ćeš biti na sigurnom. Ovdje nikada neće doći.»

Kažem vam, nešto je eksplodiralo u meni. Rekao sam: «Bože, ako postoji ijedna stvar koju želim učiniti prije nego umrem, želim pomaknuti tu planinu.»

Kasnije sam otkrio, da, dok sam opisivao planinu, da je to zapravo bila prava planina. Nalazila se nadomak Mexico Cityja. Bilo je to mjesto gdje je bilo uspostavljeno središte stare asteške religije. Znaite, u Austriji postoje velike planine. Ne samo fizičke, nego i duhovne. Austrija nikada nije osjetila Božji dodir tijekom velike reformacije. Ovdje nikada nije bilo probuđenja, nikakvog proboja. Pa, rako dok uzvikujemo sve te uzvike koje uzvikujemo, pobrinimo se da imamo pravu vrstu pomazanja koja nam je potrebna za pomicanje tih planina. Želim dvostruku mjeru tvog duha! Želim dvostruko od onoga što su pentekostalni oci imali!

Slušajte, ovo nije napuhanost. To je apsolutna potreba. Imate više nego što su oni imali. A to je upravo ono što Isus ovdje poučava. Postoji jedna crta pomazanja do, i uključujući Ivana Krstitelja, ali, ako želite dovesti kraljevstvo unutar svoje zemlje, morate prijeći tu crtu i krenuti u nešto novo. Ilija je rekao Elizeju:

«Tražiš tešku stvar.»

Nije rekao da je nemoguće. Rekao je da će biti teško. A moje pitanje vama glasi:

«Koliko žarko želite da se vaša zemlja spasi? Koliko vam to uistinu znači? Koliko vam znači da vaš grad bude ispunjen Božjom slavom, kao što vode prekrivaju more? Biste li htjeli da Beč bude poznat po Božjem silnom kretanju, prije nego po umjetničkim galerijama i glazbenoj povijesti? Koliko vas bi htjelo vidjeti Salzburg ne samo kao Mozartov rodni grad već kao mjesto u kojem je rođen Božji pokret koji je protresao cijelo područje Europe. Koliko želite te stvari? Koju biste cijenu platili za to? To je teško, ali ne i nemoguće Tada je Ilija rekao Elizeju:

«Ako vidiš kada budem bio uznesen, tako će i biti. Ako me ne vidiš, to se neće zbiti.»

Tako je cijela stvar ovisila o onome što je Elizej vidio. Kada je Ilija bio uzet u nebo Elizejeve su oči bile nadnaravno otvorene i on je vidio. A što je to vidio? Vidio je kočije i konje Izraelove. Slušajte: moramo postati proročki narod. Ne mislim pritom na slatka mala proroštva koje izgovorimo jedni nad drugima. To je malo bolje od kršćanskih horoskopa Mi želimo vidjeti Božju svrhu, a posebno neprijateljske strategije kako bismo ih uništili prije nego što uopće dotaknu zemlju. Elizej je dobio to pomazanje. Postao je pravi užas neprijateljima Božjim. Tako je jasno vidio neprijateljske planove da je aramejski kralj mislio da ima doušnike i u spavaćoj sobi.

Ljubljeni, zato nam služi riječ znanja. Ne služi nam za igranje igrice za naš vlastiti užitak već to treba biti silni rat, trebamo imati vojsku ratnika koja je opremljena izvrsnom inteligencijom što se tiče neprijateljskog djelovanja. Jasno vam je da trošimo puno vremena čisteći nered koji je ostao nakon što nas je neprijatelj udario. Kako bi bilo da to zaustavimo prije nego što se uopće i dogodi? Ne nam zašto, ali ništa što bi bilo od neke veće važnosti nije se dogodilo u Austriji. No, pogledajte noviju povijest Njemačke. Svaka crkva koja je nešto obećavala koje se mogu sjetiti , osim, možda, crkve Petera Wenza, svaka je veća crkva za koju sam ikada čuo u toj zemlji bila rastrgana na komadiće tijekom posljednjeg desetljeća. Amen? Nije li to istina? Vidite, tu se ne radi samo o nesretnom slučaju, to je demonsko ratovanje. Trebali bismo staviti oklop oko Petera Wenza: «gospodine, učini ga poniznim, daj da uvijek bude na oprezu, daj mu proročke posrednike koji mogu vidjeti.»

Elizej je postao tako moćan u svojoj riječi u službi znanja, da je aramejski kralj poslao cijelu vojsku na njega. Došli su u grad imenom Dotan. Elizejev sluga nije imao takav vizionarski vid. Mogao je vidjeti samo prirodno. Sluga se jednog jutra probudio i vidio da je Dotan okružen neprijateljskom vojskom. U 2. Knjizi Kraljeva 6:15, sluga kaže:

Ah, gospodaru moj, što nam je činiti?

A u 16. stihu Elizej odgovara:

Ne boj se, jer ih ima više s nama nego s njima.

To nije bio samo hrabri govor. Elizej je mogao vidjeti u Duhu.

Sjetite se kada je Pavao vapio za crkvu u Efezu. Nije vapio za boljim kućnim grupama ili za poboljšanje njihovih financija. Rekao je da su slijedeće stvari važne:

«O, htio bih da se oči vašeg srca otvore kako biste vidjeli. Kako biste vidjeli izvanrednu veličinu njegove sile koja teče kroz nas koji u njega vjerujemo. Možete vidjeti silu i svemogućnost imena i vlasti Gospodina Isusa Krista. I htio bih da živite tako.»

Elizej je dovršio stvari koje Ilija nije učinio. Pomazao je Hazaela, aramejskoga kralja, Jehua, izraelskoga kralja i to je pomazanje bilo toliko silno da je Jehu odmah otišao i uništio taj opaki duh Izebelu koja je zagađivala cijeli Božji narod. Pretpostavimo da možemo prenijeti to pomazanje na Rimokatoličkog kardinala Austrije. Zamislite da to pomazanje siđe na njega i da on odluči otkloniti svaki trag tog demonskog duha unutar katoličke crkve. Da ga obuzme takav žar da vrati cijelu crkvu natrag u biblijsku istinu.

O, pa to se ne može dogoditi!

Ne može li? U posljednjih dvadeset godina u južnoj Americi, na više od 30 milijuna ljudi (to je četverostruka populacija Austrije) Bog sveti Duh silno je utjecao. Oni su svi bili Katolici poput Austrijanaca, demonska tama bila je jednaka ovoj u Austriji, demoni su imali istu kontrolu nad svima njima, ali sada , 30 milijuna je ponovo rođeno i ispunjeno Duhom. Oni se sada šire po čitavom svijetu kako bi doveli cijelo govorno područje španjolskog jezika pod noge Isusa Krista. A sve je to vjerojatno počelo s grupicom ljudi koje možete izbrojati na prsta jedne ruke. Sjećam se jednog studenta biblijske škole, i još nekoliko ljudi tu i tamo. Ne, potrebna je samo iskra da započnete šumski požar. Amen? Samo je potrebno zapaljenje i vjetar, i vatra se širi posvuda.

Vratimo se u Matejevo Evanđelje, 11. poglavlje. U 11. stihu Isus daje svjedočanstvo Ivanu Krstitelju:

Zaista, kažem vam, između rođenih o žene nije ustao veći od Ivana Krstitelja, ali najmanje u kraljevstvu nebeskom veći je od njega.

Spustite se do 13. stiha:

Svi su Proroci i Zakon proricali o Ivanu.

Evo crte koju Isus povlači. On kaže: «S ove strane crte imamo proroke, uključujući Ivana Krstitelja a zatim dolazi crta koju sam povukao. S druge strane crte se nalaze oni koji su u kraljevstvu.»

To je mjesto gdje on povlači crtu. Kaže: «Svatko tko je u kraljevstvu, najmanji u kraljevstvu, veći je od Ivana Krstitelja.»

Vidite, Ivan Krstitelj i svi ostali proroci mogli su točno propovijedati o Kraljevstvu. Ali oni nisu učinili da Kraljevstvo i dođe. I dok prelazite crtu, najmanji u Kraljevstvu

nebeskom veći je od Ivana Krstitelja, jer je omogućio da Kraljevstvo dođe. Isusov odgovor na Ivanovo pitanje- je li On onaj koji ima doći bio je slijedeći:

On nije rekao: «Idite i recite Ivanu što je poučavam.»

Isus je rekao: «Idite i recite Ivanu što vidite. Hromi hodaju, slijepi bivaju iscijeljeni, sila kraljevstva je došla.»

I upravo tu Isus povlači crtu. Vidite da je do Ivana Krstitelja i uključujući njega, svi su oni mogli govoriti o kraljevstvu. Kad bi prešli crtu mogli su provesti svoj govor u stvarnost. Sve do Ivana Krstitelja Biblija govori o Ilijinom pomazanju. Ivan Krstitelj došao je u sili Ilijinog pomazanja. No, tada dolazi Isus, ne Isus svemogući Bog, već čovjek Isus, Krist Isus. U svojoj je čovječnosti primio pomazanje. Bila je to punina onoga što je Elizejevo pomazanje prorokovalo da će doći. Nadam se da možete shvatiti ovo: Isus je bio punina Elizejevog pomazanja. Spomenut ću 5 stvari u kojima se Ivan i Isus razlikuju:

1. Ivan, 10:41. Tamo piše da

Ivan Krstitelj nije činio nikakva čudesa nego je samo točno poučavao o Isusu. I sve stvari koje je rekao bile su istinite.

Vidite, to je pomazanje Ivana Krstitelja. Sposobni ste ispravno poučavati, ali ništa se čudesno ne vidi.

2. Idemo ravno u Ivanovo evanđelje, 11, i što Isus tamo radi? Podiže Lazara iz mrtvih.

Vidite, crta je prekoračena. U Ivanovom pomazanju mi možemo govoriti o kraljevstvu, ali Isus kaže da od vremena Ivana Krstitelja, drugim riječima, od Ivana Krstitelja pa sve do danas, kraljevstvo Božje nasilno je napredovalo od strane nasilnih ljudi. On je mogao pričati o tome, oni su činili da ono napreduje. Neću vam govoriti o preostale tri stvari, jednostavno nemamo vremena. Htio bih da to ostane kristalno jasno u vašem umu. Vidite, Elizej je rekao: «Želim dvostruku mjeru tvoga duha. Moram imati nešto više.»

Ilija je odgovorio: «Teško, ali ne i nemoguće.»

Jeste li spremni platiti cijenu? Elizej je platio cijenu i dvostruko pomazanje sišlo je na njega. Bio je u stanju dovršiti ono što Ilija nikada nije mogao izvesti. Zahvaljujemo Bogu za naše pentekostalne praoce, zahvaljujemo za one evanđeoske baptiste koji su nas poučili Božjoj riječi. Zahvaljujemo Bogu za karizmatičke vođe i za sve što su nam oni pokazali. Ali, svi su posustali kod pomicanja planina. No, to pomazanje koje dolazi od Boga, spušta se na crkvu, spušta se na pojedince koji će platiti cijenu. Bog im daje silu za pomicanje planina. Oni nas mogu povesti gdje god mi morali poći. U knjizi proroka Zaharije, kada Bog govori o obnovi uništenih gradova, On kaže:

«U taj dan ponovno ću izgraditi te gradove, i pomazanje će doći.»

U istoj nam knjizi također govori i slijedeće: (12:8)

Najsustaliji među njima bit će u onaj dan kao David, a dom Davidov bit će kao božanstvo, kao Anđeo Jahvin pred njima.

Kada oni koji nisu u kraljevstvu ne traže nešto za sebe nego, ujedinjeni, traže skupno pomazanje, pomazanje će doći na njih i oni će biti kao Bog. Vidite, David je bio nevjerojatan mladić. Ubijao je lavove i medvjede dok je još bio tinejdžer. Imao je iskustva u ratništvu kao vrlo mlad. Znae koliko je Davidu bilo godina kad je ubio Golijata? Negdje između 14 i 17. nije ni čudo da je Golijat bio uvrijeđen. Nije ni čudo da je Šaul rekao: «Pa ti si samo dijete!»

Nije se radilo o Davidovoj dobi već o onome što je naučio o duhovnom ratovanju. Koliko ste vi naučili? Koliko želite naučiti? Koliko vas Bog može poučiti? Koliko vas brzo može provesti kroz to? Može li vas provesti kroz ta preuranjena iskustva? Vaši su prsti obučeni za rat. Jeste li spremni prijeći tu crtu? Recite: «Želim živjeti na ovoj strani.» Znae da su za dugo vremena, pa sve do današnjeg dana mnogi kršćani postali ponovno rođeni vjernici ali nikada nisu napustili razinu pomazanja Ivana Krstitelja. Oni su ono što ja nazivam «kršćani Ivana Krstitelja». kršteni su u pokajanje, vjeruju u Isusa ali ne mogu se kretati u Sili Božjoj. Oni ne mogu uzdrmati te planine, ne mogu promijeniti ovaj svijet. Ako im se đavao suprotstavi, oni padaju poraženi.

Jeste li spremni prijeći tu crtu? Recite:

«Gospodine, ne želim živjeti poznavajući samo ove stvari, vjerujući u te stvari, možda čak i podučavajući ove stvari. Želim postati užas đavlu, želim silu velikoga pomazanja. Želim se kretati u svim darovima Duha Svetoga, ne želim se igrati igara u crkvi nego želim imati moćna oružja za uništenje kneževina i sila tame. Gospodine, možda je to teška stvar ali ja želim prijeći tu crtu, želim ostaviti iza sebe pomazanje Ivana Krstitelja i želim ući u Kraljevstvo i uistinu djelovati u Kraljevstvu s njegovim pomazanjem, s puninom Elizejeva pomazanje nada mnom kako bismo dobili rat protiv đavla, pomicali planine, i izbacili naše gradove iz sile đavla u Isusovom moćnom imenu!»

Nisam bio u mogućnosti potpuno objasniti što sve ovo znači ali, mislim sa ste dobili dovoljno. Amen? Primili ste dovoljno, znate o čemu se radi. Želim da odgovorite Bogu. Recite:

«Bože, nekoliko puta večeras govorio si o potrebi da postanemo poput Isusa, o potrebi da krenemo u nešto novo, da protresemo sadašnjost kako bismo posjedovali budućnost. Gospodine, ja odgovaram svim tim riječima. Zahvaljujem ti, Gospodine, za naše pentekostalne praoce. Hvala Ti za karizmatičke vođe. Oni su nas toliko toga naučili, ali svejedno nisu bili u stanju pomicati planine. Gospodine. Daj mi taj Davidov duh. Rekao si da će najslabiji biti kao David. Rekao si, Gospodine da je najmanji u kraljevstvu veći od Ivana Krstitelja. Gospodine, iskoračujem sad u to u Isusovo ime.» Možete li zakoračiti taj korak? Ako je to ono što želite samo se pomaknite negdje i recite:

«Gospodine, ovo je znak da se mičem. Ne ostajem na istom mjestu gdje sam bio.» učinite korak naprijed ili barem učinite korak u bilo kojem smjeru. Želim da učinite fizički korak. Recite: «Želim da me pomažeš Elizejevim pomazanjem. Moram priznati. Gospodine, toliko mog kršćanskog života, čak i mog Duhom ispunjenog nalikuju Ivanu Krstitelju. Mogu poučavate te stvari, vjerovati u te stvari, i Gospodine, sada se želim pomaknuti na ostvarivanje tih stvari.»

«O Gospodine, daj da se Duh spusti na ove ljude večeras, daj da se spusti ratnički duh. O Gospodine, daj da Davidov silni duh siđe na ove ljude, neka se spusti. Gospodine, u Isusovo ime. Što god da smo znali u prošlosti, Gospodine, daj da spoznamo nešto veće i moćnije. Siđi na nas s neba, Gospodine. Siđi na nas, Gospodine. Silno novo pomazanje. Ne za nas Gospodine, nego za gradove. Želimo se dići Gospodine, protiv kneževina i sila koje se suprotstavljaju tvoma kraljevstvu tisućljećima, stoljećima.

One su se suprotstavljale svakom pokretu i svakoj djelatnosti crkve. Ali Gospodine, u Isusovo ime mi obznanjujemo da ćemo primiti pomazanje i da će se po tom pomazanju ove planine micati, micati, micat će se! Ali ono što vidimo u Africi, u

Argentini i u mnogim drugim djelovima svijeta, Gospodine, želimo to vidjeti i u Austriji! Gospodine! Gospodine, želimo to vidjeti u Austriji! Gospodine! U Austriji, Gospodine! Potpuno smo bespomoćni, ali se u potpunosti pouzdamo da ćeš ti providjeti za naše potrebe. Gospodine, držimo se Tebe, vapimo poput mladog Elizeja. O Bože, što god da su ti veliki prethodnici imali, mi želimo dvostruku mjeru toga. Trebaju nam proroci, daj da progledamo! O Bože, otvori naše oči, daj da se spusti Toj Duh, spusti se silni Duše, spusti se na ove ljude. Spusti se moći Duše, obuči ih za ratovanje i ispuni ih vjerom, Svetim Duhom, prokušanom hrabrošću i silom odozgo. Daj da se ne odmičeo i ne odustanemo, da se ne povlačimo, da se ne zadovoljavamo osrednjošću ni napola učinjenim poslom. Gurat ćemo naprijed dok e vidimo proboj . Silo Božja, daj nam milost, daj nam silu, daj nam izdržljivost, daj nam odvažnost. Izilij to na nas. O Bože, o Bože. Ako se starija generacija ne želi pokrenuti daj da se mlada pokrene . Gospodine, daj im silu i autoritet, mudrost koja nadilazi njihove godine kako bi se silno razrušile planine koje su Tebi na putu. Makni ih s puta. U Isusovo moćno slavodobitno ime. Gospodine, predajem se ovome. Gospodine, daj da to postane moja strast. Neka to zauzme moje srce i moj duh. Neka preuzme kontrolu nada mnom, neka me zaposjedne, neka me uzme u potpunosti. O Bože, drži me čvrsto, svaki moj dijelić, sve do kraja, u Isusovo ime. Amen, amen, amen. Haleluja.

Eleen Vincent: Oče proglašavamo večeras na ovome mjestu da postoji sila za tvoje ljude koji su su spremni činiti Tvoju volju. I Oče, proglašavamo večeras na ovom mjestu da će duh odvažnosti preuzeti naša srca. Proglašavamo u Isusovo ime, neka siđe na vas u Isusovo ime. Sila odozgo, koja će izgoniti demone. Oče, proglašavamo u Isusovo ime da nije potreban nikakav superman već ljudi poput nas, Gospodine, ispunjeni Svetim Duhom, zaodjeveni nebeskom odvažnošću, krećemo protiv tih duhovnih sila. Izgovaramo vlasništvo u duhovni prostor, preuzimamo autoritet. Oče, u Isusovo ime, dolazimo zaodjeveni Tvojim Duhom, zaodjeveni pomazajnem. A tebi đavle, kažemo, u Isusovo ime, suprotstavljamo ti se u Isusovo ime! Duhovi religioznosti nad ovim narodom, vi religiozni duhovi odlazite u Isusovo ime! U imenu Gospodina Isusa Krista, ovdje smo da slomimo vašu silu! U Isusovo ime proglašavamo da preuzimamo autoritet. U imenu Gospodina Isusa! Večeras mi, narod živog Boga, zaodjeveni silom odozgo, preuzetimao autoritet u duhovnom prostoru. A eprijatelju poručujemo: duhove religioznosti koji vladaju nad ovim gradom zgazit ćemo nogama, u Isusovo ime! U Isusovo ime! Planine padaju, u Isusovo ime. Haleluja! Haleluja! Božji narode, kažem ti, dani rata leže pred tobom, ali to su ratnici koje pozivam, oni koji će biti u stanju ratovati u ovo vrijeme. Vremena nemira dolaze u Austriju, čujte ljudi, vrijeme nemira dolazi...!